

PONTIFICIA COMMISSIO CENTRALIS
PRAEPARATORIA CONCILII VATICANI II

(Sub secreto)

QUAESTIONES
SECRETARIATUS AD CHRISTIANORUM UNITATEM
FOVENDAM

SCHEMA DECRETI

NECESSITAS ORATIONIS
PRO UNITATE CHRISTIANORUM
MAXIME TEMPORIBUS NOSTRIS

PATRIMONIO UC

EM.MO AC REV.MO DOMINO
CARDINALI AUGUSTINO BEA

Relatore

PONTIFICIA COMMISSIO CENTRALIS
PRAEPARATORIA CONCILII VATICANI II

NECESSITAS ORATIONIS PRO UNITATE
CHRISTIANORUM MAXIME TEMPORIBUS
NOSTRIS

(*Sub secreto*)

QUAESTIONES
SECRETARIATUS AD CHRISTIANORUM UNITATEM
FOVENDAM

SCHEMA DECRETI

NECESSITAS ORATIONIS
PRO UNITATE CHRISTIANORUM
MAXIME TEMPORIBUS NOSTRIS

PATRIMONIO UC

EM.MO AC REV.MO DOMINO
CARDINALI AUGUSTINO BEA

Relatore

NECESSITAS ORATIONIS PRO UNITATE
CHRISTIANORUM MAXIME TEMPORIBUS
NOSTRIS

I - *Introductio, seu argumentum de opportunitate
alicuius exhortationis ad orationem pro unitate
a Concilio faciendae.*

Nemo est qui non videat restaurationem unio-
nis omnium christianorum hucusque ab invicem dis-
sidentium rem esse maximi momenti. Divisio etenim
christianorum aperte contradicit voluntati divinae a
Redemptore nostro clare revelatae in oratione sua
ad Patrem « pridie quam pateretur »; obstaculum
insuper non parvum praebet fidei christianae effica-
citer praedicandae; audaciam denique iuvat inimi-
corum Dei qui, hodie magis quam unquam in prae-
terito « convenerunt in unum adversus Dominum
et adversus Christum eius » (Ps. 2, 2).

Qua consideratione permotus, ipse sanctissimus
Dominus Papa Ioannes XXIII pluribus vicibus in-
dicavit futurum Concilium fore « suave invitamen-
tum » pro eis qui ab Apostolica Sede sunt seiuncti
« ad illam unitatem quaerendam assequendamque,
quam Iesus Christus a caelesti Patre flagrantibus
rogavit precibus » (*Acta et Documenta, Series I,*
Vol. I, p. 34; A.A.S., 51 [1959], pp. 498 ss.).

In re talis momenti omnia adhibenda sunt me-
dia quae natura sua apta sint ad mutuam cordium
et mentium propinquationem et reconciliationem ut
sunt, inter alia: studium revelatae doctrinae exactius
et profundius acquirendae, colloquia peritorum ca-
tholicorum cum fratribus separatis de re historica,
moralis et doctrinali, fraterna collaboratio cum illis
fratribus in omnibus quae apta sunt ad pacem et
concordiam inter homines vel generaliter ad bonum

commune humani generis procurandum secundum legem divinam tam naturalem quam revelatam.

Sed ante et super haec omnia ad fervidam et perseverantem operationem recurrendum est. Cuius
5 orationis urgens necessitas luculenter apparet ratione innumerabilium inveteratarumque difficultatum hucusque prohibentium maiorem fructum conatum hominum, ratione instigatoris divisionum quem diabolus esse non dubitandum est (quod genus « in
10 nullo potest exire nisi in oratione et ieiunio », *Mc.* 9, 29), ratione praesertim supernaturalis indolis rei optatae quae a solo Deo potest ad finem feliciter perducī.

Sancta Mater Ecclesia, tam in Oriente quam in
15 Occidente, in diversis locis divinae liturgiae, in canone missae, in litanis sanctorum, in orationibus hebdomadae sanctae etc. orat ut fiat perfecta unitas omnium christianorum. Pro hac unitate obtinenda Leo Papa XIII preces novendiales ante Pentecosten
20 in perpetuum praecepit. Fere autem ab initio huius saeculi, incipientibus nonnullis fratribus separatis, feliciter contigit ut alia vulgaretur octava seu hebdomada precum mense ianuario celebranda; quibus precibus pro unitate omnium christianorum etiam
25 multi fratres a Sede Apostolica separati suas partes nobiscum habere laudabiliter voluerunt.

Revera, si nostris temporibus apud fere omnes christianorum coetus ubique terrarum sese manifestat sitis tam ardens unitatis christianae restaurandae, hoc, ut aperte testatur in Instructione Ecclesiae Catholicae a Suprema S. Congregatione Sancti Officii nuper edita (*A.A.S.*, 42 [1950], pp. 142 ss.), ad efficacem inspirationem Spiritus Sancti imputandum est qui et ferventem universalemque orationem pro
35 hac unitate inspiravit et hanc orationem, desiderium augendo et multiplicando, exaudire incepit. Hoc igitur divinae exauditionis initium magnam spem in nobis alere debet et incitamentum praebere ut, non omissa praevia humilique gratiarum actione, ad ora-

tionem pro unitate frequentius et ferventius recurramus.

Exauditio autem orationis non solum a frequentia fervoreque dependet orationis. Oportet etiam ut hoc postuletur a Deo quod Ipsi placitum est, secundum illud orantis Ecclesiae: « ut petentibus desiderata concedas, fac ea quae Tibi sunt placita postulare » (*Ad Vesp. fer. 4^{ae} infra hebdomadam 4^{am} Quadragesimae*). Oportet et adhuc ut ad omnia implenda parati simus quae, ex parte nostra, apta erunt sive prohibentia removendo, sive favorabilia promovendo, ad reconciliationem omnium christianorum in unitate fidei, regiminis et vitae sacramentalis unius et unice Ecclesiae Dei.

Qua in re prae mentis oculis semper habere debemus quod unitas Ecclesiae, Corporis Christi, non constituitur solis elementis visibilibus (quamvis haec elementa ad ordinem sacramentalem et ideo spirituales diversi modo iam pertineant) sed realitate proprie spirituali et quodammodo transcendentali, cuius archetypum et fundamentum unitas est Ipsarum divinarum Personarum, secundum verba Salvatoris: « ut omnes unum sint *sicut* tu, Pater, in me et ego in Te; ut et ipsi *in nobis* unum sint; et ego claritatem quam dedisti mihi, dedi eis, ut sint unum *sicut* et nos unum sumus: ego in eis et Tu in me, ut sint consummati in unum » (*Io. 17, 21-23*). Ideo, cura de unitate visibili omnium christianorum restauranda iam separari non potest, tam in consideratione theologica quam in oratione ab authentica fide inspirata, a mysterio gratiae divinae non solum adjuvantis sed et sanctificantis. In qua gratia participare possunt et revera participant multae animae sine personali culpa a canonica communione Romanae Ecclesiae seiunctae.

His perpensis, valde optandum apparet ut sacrosancta synodus opportunum iudicet incitare omnes christianos ad frequentiore, alacriorem divinaeque voluntati conformiorem orationem pro unitate christiana, caute curando quidem ut verba talis

exhortationis spiritu evangelicae humilitatis et caritatis non fictae imbuantur, ne ad detrimentum reconciliationis fraternae vertatur quod ad promotionem unitatis destinatur.

II - *Schema exhortationis*

5 Haec sacrosancta synodus in mentem omnium revocat gravissima damna ex divisione christianorum oriri. Haec enim deploranda et inveterata dissensio aperte contradicit voluntati divinae, scandalum excitat christianorum et non-christianorum, ob-
10 staculum non parvum praebet nuntio salutis omni creaturae praedicando, audaciamque iuvat inimicorum Dei qui, nostris praesertim temporibus « convenerunt in unum adversus Dominum et adversus Christum eius » (*Ps.* 2, 2).

15 Ideoque, Patres venerabilis concilii, in Spiritu Sancto congregati, gratias agentes Deo pro dono unitatis Ecclesiae suae concesso, instanter exhortantur fideles ut ipsi « solliciti servare unitatem spiritus in vinculo pacis » (*Eph.* 4, 3) saepe saepius ferventes orationes ad Deum dirigant ut omnes nominis christiani Dei cultores hanc unitatem adipiscantur qua Christus Ecclesiam exornari voluit.

25 Apertae sint, Fratres carissimi, aures mentis nostrae illis ineffabilibus gemitibus quibus orat in nobis Ipse Spiritus Sanctus. Oremus cum plena fiducia de indefectibili promissione Christi qui in eius nomine convenientes et in oratione consentientes de quacumque re petierint promisit exaudire. Oremus omnes uniti cum Christo orante et dicente:
30 « Non pro eis (apostolis) autem rogo tantum, sed et pro eis qui credituri sunt per verbum eorum in me, ut omnes unum sint sicut tu, Pater, in me et ego in Te, ut et ipsi in nobis unum sint, ut credat mundus quia Tu me misisti » (*Io.* 17, 20-21).

35 Oremus, nos qui in sinu Matris Ecclesiae nutriti fuimus et qui tanto magis de unitate omnium christianorum curare et agere debemus quanto plus a Deo de dono unitatis, quamvis indigni, accepisse

confidimus. Et primum quidem Spiritum Sanctum
imploremus ut in unoquoque nostrum, pro gravitate
muneris in Ecclesia functi, magis ac magis eluceat ac-
curatae fidei intelligentia mysterii Corporis Christi
quod est Ecclesia. Veniam a Deo petamus eo quod, 5
in praeterito, pro vitanda divisione vel restauranda
unitate non satis egerimus, immo forte saepius fra-
gilitatis exemplo fratribus scandalo et obstaculo fue-
rimus. Petamus insuper ut fratres nostros a nostra
communione seiunctos aequa mente iudicemus, pa- 10
rati etiam gratias agere Deo pro omni veritate reve-
lata quam nobiscum retinent. Petamus ut in ipsis
simul ac in nobis gratia divina desiderium efficax
unitatis augeat et multiplicet et sic illis aperiatur
via ad illam perfectam unitatem, visibiliter manife- 15
statam, qua Deus suam Ecclesiam supra Petrum aedi-
ficatam confortare voluit, Ipso summo angulari lapi-
de Christo Iesu.

Liceat nobis et vos ad orationem pro unitate
exhortari, fratres carissimi, qui nobis ad talem ora- 20
tionem non una vice incitamento fuistis; vos qui
nomen Christi invocatis et signo baptismatis signati
estis sed plenam spiritualem et visibilem communio-
nem nobiscum non habetis; vos, inquam, qui divi-
siones inter christianos deplorantes, sincero anhelito 25
laudabilibusque conatibus persequimini unitatem.

Spiritualiter in oratione coniuncti, perseveremus
omnes in intercessione apud Patrem nostrum qui
in coelis est et scit bona data humiliter et perseve-
ranter petentibus dare; apud Filium eius unigenitum 30
Dominum nostrum « semper vivens ad interpellan-
dum pro nobis » (*Hebr.* 7, 25); et apud Spiritum
Sanctum, vinculum unitatis.

Unanimiter oremus ut « veritatem facientes in
caritate crescamus in Illo per omnia qui est caput 35
Christus; ex quo totum corpus compactum et con-
nexum per omnem iuncturam subministrationis se-
cundum operationem in mensuram uniuscuiusque
membri augmentum corporis facit in aedificationem
sui in caritate » (*Eph.* 4, 15-16). 40

PATRIMONIO UC

Votum pro schemate

" De necessitate orationis pro unitate christianorum"

PLACET

Lingua vel potius stylus quo schema exaratum fuit summis laudibus dignus est, quippe ut biblicum et nobilis et sano irenismo imbutus, qui optandus est ut etiam, pro posse, in aliis schematibus adhibeatur.-

† Radulfus, Card. Silva Henriquez,
Archiepps. Sancti Iacobi in Chilia.-